

ชื่อเรื่อง : การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบ
คัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2537

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ

ปีที่จัดพิมพ์ : 2542

แหล่งทุน : ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทคัดย่อ

การวิจัยสถาบันเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 4 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ท้องถิ่นชนบทของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและสอบคัดเลือก (2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ในระดับมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและสอบคัดเลือก (3) เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนในระดับมัธยมปลายและผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยของนักศึกษา และ (4) เพื่อวิเคราะห์ดัชนี ผลผลิตภาพการผลิตบัณฑิต โดยใช้ประชากรนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2537 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีทั้งหมด 996 คน คณะผู้วิจัย คัดลอกข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาจากศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ข้อมูลนิสิต นักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่ามัธยฐาน เลขคณิต หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้โดยสังเขปดังต่อไปนี้

1. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2537 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนักศึกษาประเภทโควตาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมืองมากกว่าในเขตอำเภอเมือง แต่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองมากกว่านอกเขต อำเภอเมือง
2. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2537 มีบิดาประกอบอาชีพ “ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ” มากที่สุด โดยที่นักศึกษา ประเภทสอบคัดเลือก มีบิดาประกอบอาชีพ “ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ” มากที่สุด ส่วนนักศึกษาประเภทโควตา มีบิดา ประกอบอาชีพ “เกษตรกร” มากที่สุด
3. นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียน โดยเฉลี่ยต่ำที่สุด
4. ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ โดยใน ปีการศึกษาแรก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าปีการศึกษาถัดมา

5. อัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 35.14 โดยนักศึกษาประเภท โควตา โรงเรียนมีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรสูงสุด
6. อัตราการตกออกเพราะผลการเรียน เมื่อครบ 4 ปีเท่ากับร้อยละ 12.05 โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก มีอัตราการตกออกเพราะผลการเรียนสูงสุด
7. อัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่น เมื่อครบ 4 ปีเท่ากับร้อยละ 10.44 โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก มีอัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่นสูงสุด
8. ดัชนีผลิภาพการผลิตบัณฑิต เท่ากับ 0.77 โดยนักศึกษาประเภท โควตาโรงเรียน และประเภท โควตา จังหวัดมีค่าดัชนีผลิภาพการผลิตบัณฑิตสูงสุดเท่ากัน
9. อัตราการสูญเปล่าในการผลิตบัณฑิต เท่ากับ 0.23 โดยนักศึกษาประเภท โควตาโรงเรียน และประเภท โควตาจังหวัดมีอัตราการสูญเปล่าในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุดเท่ากัน
10. ดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตเท่ากับ 5.19 ปี โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีค่าดัชนี จำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตสูงสุด และนักศึกษาประเภท โควตาโรงเรียน และประเภท โควตาจังหวัดมีค่าดัชนี จำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุดเท่ากัน